

Kunnon puraisu Isosta Omenasta – kolme kuukautta New Yorkissa

Sivut 4 ja 5

22-vuotias Anni Haltia sai viime syksynä ainutlaatuisen tilaisuuden viettää tutun nelihenkisen suomalaisperheen kanssa kolme kuukautta New Yorkissa ja tämän metropolin lähellä sijaitsevassa kaupungissa nimeltä Greenwich. Anni sai tämän perheen kanssa aluksi asua pari viikkoa hotellihuoneistossa Manhattanilla, New Yorkin sydämessä.

Lokakuun puolessa välissä he muuttivat Greenwichiin, jossa odotti iso omakotitalo. Anni kirjoitti kokemuksistaan omaa blogia eli nettipäiväkirjaa, josta olemme poimineet otteita ja kuvia sivuille 4 ja 5.

Kuvassa Greenwich Point Beach, taustalla auringon alla näkyvät Manhattanin pilvenpiirtäjien siluetit. (Kuva: Anni Haltia)

”Tiistai, elokuun 6. 2013: Elämä tuntuu olevan yhtä suurta ihmettä. Minulle voi kyllä ihme olla vaikkapa se, että näen oravanpoikasen syömässä käpyä. Viime syksynä sainkin sitten kokea hieman suuremman ihmeen, kun sain tilaisuuden viettää kolme kuukautta Yhdysvalloissa, New Yorkissa ja Connecticutin Greenwichissa. Kaikki sai alkunsa siitä, kun

minulta kysyttiin, voisinko lähteä New Yorkiin kahden pienen tytön hoitajaksi ja seuraksi syksyn ajaksi. Aluksi en ollut ihan varma, ymmärsinkö oikein ja taisin sanoa harkitsevani asiaa – mutta ei tästä tarjouksesta voinut tietenkään kieltäytyä, kun kyseessä vielä oli minulle ennestään tuttu, ihana perhe, jonka lapsia olin hoitanut Turussa vuoden ajan.”

Tervehdys lukijoille!

Me johannekselaisten lapsenlapset alamme olla siinä iässä, että meistä on hyötyä muussakin kuin kasvimaan perkuussa. Olen siis Hanna-Kaisa Sadwinski, lehtitoimikunnan uusi jäsen. Yritän tuoda mukaan lehdentekoon tuoreita näkemyksiä ja uusia aiheita. Johannekselaisen sivuilla olen kuitenkin esiintynyt aikaisemminkin. Vuoden 2012 lopulla kerroin artikkelissa pro gradu -tutkielmastani, jossa tarkastelin johannekselaisen äidinäitini puheen murteisuuden muuttumista.

Edellisestä kävikin ilmi, millä tavoin olen johannekselaisille sukua. Äidinäitini oli syntyjään Johanneksen Hannukkalan Kesäläisiä. Sukuni haarautuu Kesäläisten suuresta perheestä siten, että äidinäitini isä oli Konsta Kesäläinen ja äiti Sofia Vaskinen. Äidinäitini (Laura) Helliin oli heidän tyttärensä. Sotien jälkeen isoisovanhemmilleni tuli Varsinais-Suomesta maata alueelta, jossa nyt sijaitsee Kaarinan Kesämäki.

Asun itse Kaarinan Hovirinnassa, joten kauas ei ole tämä vunukka juuriltan lähtenyt. Kävin kouluni Kaarinassa ja yliopisto-opintoni Turussa. Tällä hetkellä työskentelen maahanmuuttajien suomen kielen opettajana turkulaisessa kansanopistossa.

Harrastuksiini kuuluu monenlainen urheilu. Suunnistuksessa edustan RastiPiikkiön värejä, mutta harjoitusten ulkopuolella minut voi nähdä iltaisin lenkillä tai pyöräilemässä, talvisin myös hiihtämässä tai lumilautailemassa. Yritän kuitenkin myös pitää sivistyksen reunasta kiinni ja ahmin romaaneja niinä hetkinä, kun en ole liikkumassa tai töissä.

Oikein hyvää alkanutta kevättä kaikille lukijoille. Muistakaa ulkoilla!

– Hanna-Kaisa Sadwinski –

Mäne ja tiijä

Alkuvuoden aurinko on maanitelt ulkoilemmaa paukkupakkasillakkii. Sen seurauksena yks jos toinenkin rykkii ja potee nyt kömöyskää eli röhisevää yskää. Nennää kuteloittaa ja olo on kuin rupuskalla akalla. Mikäs avuksi? Mäne ja tiijä, mutta ainakin on hyvä panna vaate kaulaa ja ottaa huopaset käyttöön ja tykkänää männä potsloijoo. Kun sairas on asemillaa, niin ei se silloin lekottele. Laiskat ne on kun lekottelloo ja lessii vaikka olisivat terveitäkin. Mutta muista kun tirsuttaa: ensmäine hyvää, toinen pahaa ja kolmas rahhaa!

Juolahti mieleen, et kohtsillä alkavat kuitekii ne talven parhaat kelit. Valo lankiaa jo usjammaks tunniks, vaikka aurinko vielä vähän hailakka onkin. Niin ikkää jos vaan jostain löydät, kaiva sukset ja porkkakepit esiin ja suuntaa hangille. Ota vielä reppu selkäheis ja pakkaa sinne kohvia tai kuumaa mehua ja kääntty vehnästä. Kerran kun kokeilet, niin tykkänää innostut. Jo kohta kärpit tovereita mukaan. Mutta muista se kaulaliina, muute siul käyp huonosti. Heitä valtaa huolet ja murheet, kevät tulloo pian!

– Hanna-Kaisa Sadwinski –

Luovutettua Karjalaa kirjoissa ja kartoissa

Uudenkaupungin kirjastossa järjestetään asiakastoiveitten pohjalta erityinen Karjala-teemapäivä 28. helmikuuta 2014.

Liisa Ake-Helariutta, Koiviston tyttö Paraisten Malmilta, tulee kertomaan aiheesta ”Evakon eväät”. Kirjaston kokoelmista ja varaston kätkeistä kootaan esille Karjalaa käsittelevät kirjat ja kartat, muistoja ja muistelmia, vanhempaa ja uudempaa historiaa, kulttuuria, matkailua, sota-aikaa, faktaa ja fiktiota ym. Kahvitarjoilukin on luvassa.

Tilaisuus alkaa Galleria Kirjavassa klo 13. Kirjanäyttely on sitten esillä koko maaliskuun ajan. Perinnepiiriläiset ovat myös maaliskuussa paikalla kertomassa lisää näyttelystä ja Karjalan asioista. Tarkemmat ajankohdat löytyvät silloin kirjaston kotisivulta (<http://uusikaupunki.fi/kirjasto>).

Tapahtuman järjestäjinä ovat Uudenkaupungin Karjalaisseura ry, Vakka-opiston Karjalainen perinnepiiri ja Uudenkaupungin kaupunginkirjasto.

**JOHANNES-SEURA ry:n SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUS
Kaarinassa Hovirinnan koululla lauantaina 12.4.2014 klo 13–16**

Käsitellään sääntöjen 9 §:ssä mainitut asiat. Tilaisuudessa myös kuvamateriaalin näyttöä.

– Johtokunta –

Päätoimittajan kynästä

Merta edempänä kylässä

Matkakertomuksia on luettu jo vuosikymmeniä Johannekselaisen palstoilta. Tarkoitän tässä muita matkakertomuksia kuin kotiseutumatkkojen tai vastaavien lähialuematkojen kuvauksia. Armas Hörkkö sen isommassa mittakaavassa aloitti puoli vuosisataa sitten. Muita kirjoittavia matkalaisia ilmaantui pian lehden sivuille, ainakin Anja Alhokankare ja Eino Sairanen. Jälkimmäisen kalatarinat muista maanosista olivatkin lähes suurriistan metsästystä, kuvat onneksi antoivat todistusaineistoa. Myöhemmin aikoina Liisa Katajainen on tuonut monia maita ja kansoja etemme kuvin ja sanoin, Kaija Sipilä espanjalaisia pyhiinvaellusreitit tunnelmia ja Viljo Karhu rauhanturvaajan muistelmia Suezin suunnalta. Paikallisia kaukaisia näkökulmia on saatu lehtemme ulkomaisilta tilaajilta, ainakin osalta ja muillekin on palsta edelleen vapaana.

Edellä todettu on johdantoa uusimpiin tämän numeron matkakertomuksiin. Ne matkat kerrotaan aikaisempaa vahvemmin kuvina, koska mustavalkoisesta maailmasta on Johannekselaisessakin siirrytty värien maailmaan. Tosin tässä lehdessä on näytetty siitä, miten mustavalkoisella kuvalla pystyy edelleen valjastamaan valot ja varjot tarinan tueksi. Näiden uusimpien matka- ja näyttelykuvien kohteena on yllättävästi New York molemmilla. Hollantilaisten kaupmiesten ostoksesta on kasvanut elämää sykkivä ympäristö. Kaupan kohteena oli aikanaan Manhattanin saari ja toisena osapuolena alkuperäinen intiaaniväestö. Siitä syntyi Uusi Amsterdam ja erinäisten vallanvaihtojen jälkeen nykyinen laajalle leviävä N.Y.

Matkakuvia on myös läheisestä Connecticutista, jonka osavaltion kansalliskukka on näyttävä vuorilaakeri, mountain laurel, latinalaiselta suvultaan Kalmia latifolia. Kukka on nimetty Pietari Kalmin mukaan. Hän kulki tutkimusmatkallaan niillä seuduin ennen kuin paluunsa jälkeen nimitettiin Piikkiön kirkkoherraksi ja antoi hyödyn aikakauden pappina ympäristölleen enemmän kasvien kuin hengen viljelyn taitoja.

Maailma tiivistyy ja matkanteko tänään on vallan toisenlainen urakka kuin Kalmin aikoina. Tuntuu myös kuin aika tiivistyisi, ainakin sitä tehdään vähemmän kuin ennen – tämä on pelkästään kokemusperäinen havainto. Joka tapauksessa historian vuosisadat ovat jollain lailla lähempänä, koska nettimaailman sokkeloista voi kaivaa esiin autenttisia kuvia, karttoja, asiakirjoja, ylipäänsä tietoja, jotka aikaisemmin olivat vallanpitäjillä viiden lukon takana, luostareissa, linnoissa tai hallintovirkamiehen salkussa.

Piti vielä sanomani, että on muuallakin maata kuin Manhattanin takana. Matkakuvauksia ja valokuvauksia otetaan vastaan julkaisutarkoituksessa, vaihtelevilla mittakaavoilla. Joten hyvää matkaa ja hyvää uuden vuoden jatkoa!

Hannu Rastas

Aineiston toimittaminen

Aineiston toimittamiseen on käytettävissä useita eri vaihtoehtoja. Mieluiten otamme vastaan valmiiksi sähköiseen muotoon tehtyä aineistoa eli sähköpostilla tai levykkeillä toimitettua, mutta kaikki perinteiset menettelytavat ovat edelleen myös käytössä.

Sähköpostin voit lähettää osoitteeseen: hannu.rastas@dlc.fi tai marjatta.haltia@kolumbus.fi. Levykkeet ja paperilla olevan aineiston voit lähettää osoitteella: tai voit toimittaa sen seuran toimistoon Piikkiöön: Johannekselainen, Myllytie 1, 21500 Piikkiö.

Pyydämme toimittamaan aineiston seuraavasti:

Aineiston toimittaminen maaliskuun numeroon 22.2.2014 mennessä (painopv 6.3.).

Lehti lähtee jakeluun suoraan kirjapainosta. Osa tilaajista saa sen jo painopäivää seuraavana päivänä ja kaikki kotimaan tilaajat viimeistään kolmantena arkipäivänä painopäivän jälkeen. Jos aineiston toimittamisesta on kysyttävää tai ilmenee häiriöitä jakeluaikataulussa, ottakaa yhteyttä lehtitoimikunnan jäseniin.

Lehtitoimikunta

Kuolleita

Lilja Sinikka Saarinen o.s. Liikanen kuoli 19.11.2013 Kaarinassa. Hän oli syntynyt 16.1.1926 Johanneksessa. Kaipauksella muistavat lapset ja lastenlapset perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Anneli Lovisa Lipponen kuoli 9.12.2013 Turussa. Hän oli syntynyt 30.5.1929 Johanneksen Lippolassa. Lämmöllä muistavat Anja ja Mikko, Martti perheineen, Riitta ja Eero, Seija perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Eero Kalervo Reponen kuoli 18.12.2013 Paimiossa. Hän oli syntynyt 8.2.1925 Johanneksessa. Kaipauksella muistavat Eeva, Anita ja Jukka, Mika ja Marika, Ari, Minna, Viveka ja Verner, Pentti ja Eeva-Liisa, Jani, Taina, Sara ja Sofia, Jarno, Hanna, Akseli, Emilia ja Vilho, Eija ja Reijo sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Esko Helge Kottonen kuoli 27.12.2013 Turussa. Hän oli syntynyt 10.1.1923 Johanneksessa. Kaivaten muistavat Reijo ja Pirjo, Mari, Pekka, Hans ja Juuso sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Soili Pirkko Kumlin o.s. Sinkkonen kuoli 3.12.2013 Luvialla. Hän oli syntynyt 8.12.1938 Johanneksen Kivitokeessa. Kaipamaan jäivät Taina perheineen, Päivi perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät.

Merkkipäiviä

75 vuotta

75 vuotta täyttää 25.2.2014. Viipurissa syntynyt Pertti Olavi Katajainen Jyväskylän Palokassa. Vanhemmat Vieno o.s. Pyökäri ja Walfrid Katajainen Revonsaaresta. Sydämelliset onnittelet äidiltä ja sisaruksilta.

KARJALAISET KESÄJUHLAT LAPPEENRANNASSA 13.-15.6.2014

Kesäjuhlaohjelmassa:

Juhlaseminaari, karjalaista sanankäyttöä eri muodoissaan, hengellisiä tapahtumia ekumeenisessa hengessä, laulua, soittoa ja tanssia, piirakkakisat, Karjalaan ja sen vaiheisiin liittyviä näyttelyitä, kyykkää ja maraton, Karjalaisen Nuorisoliiton kansantanssiesitys, ohjelmaa lapsille ja nuorille.

Kysy majoitustilaa Holiday Club Saimaa, <http://www.holidayclub-resorts.com/fi/kohteet/saimaa/>, puh. 030 68 600, asiakaspalvelu@holidayclub.fi tai www.gosaimaa.com.

Hämmärässä loistava kirkkaus

Kynttilänpäivää on vietetty keskiajalta lähtien. Nimensä sunnuntai on saanut siitä että tänä pyhänä vihittiin kirkossa käytettävät kynttilät. Vaikka tekniikka tarjoaa tänä päivänä monenlaisia vaihtoehtoja, kynttilänpäivä ja kynttilät ovat säilyttäneet paikkansa kirkossa.

Päivän evankeliumissa vanhemmat tuovat Jeesus-lapsen temppeeliin. Tapana oli että poikalapsen synnyttyä lapsi ympärileikattiin, hänen puolestaan uhrattiin säädetyt uhrat, ja äiti puhdistettiin tuomalla hänet temppeeliin. Tällä asialla Jeesuksen vanhemmatkin olivat. Temppeelissä vanhemmat kohtasivat hurskaan miehen, Simeonin, joka odotti kansalleen luvattua lohdutusta. Simeon näki pienessä poikavauvassa enemmän kuin muut, hän näki Jumalan kirkkauden ja kansoille luvattua pelastajan.

Kynttilänpäivän Vanhan testamentin lukukappaleessa Mooses pyytää Jumalalta että saisi nähdä tämän kunnian. Jumala ei kuitenkaan Mooseksen pyyntöön suostu, vaan selittää että se joka näkee Jumalan, ei voi elää. Niinpä Jumala asettaa Mooseksen kallonkoloon, peittää tämän kämmenellään ja kulkee ohi. Mooses saa nähdä Jumalan tämän selkäpuolelta. Lutherille Jumalan selkäpuoli tarkoittaa Jumalan näkemistä käänteisesti, kärsimyksen keskellä. Jumala ei tee itseään meille näkyväksi kunniansaan ja kirkkaudessaan, vaan heikkoudessa ja kärsimyksessä. Mooses katseli Jumalaa selkäpuolelta, Simeon näki Jumalan kirkkauden pienessä, hauraassa poikalapsessa. Uskova näkee Jumalan kunnian ristin runnellussa miehessä.

Kynttilät ovat säilyttäneet paikkansa kirkossa siksi että ne julistavat monella tapaa kristinuskon sanomaa. Kynttilänpäivänä ne muistuttavat meille että Jumalan kirkkaus maailmassa ei ole taivaanrannassa välähtävän salaman, vaan paremminkin hämmärässä loistavan kynttilän liekin kaltaista. Se on enemmän aavistus kuin varma tieto.

– Pekka Puukko –

Jyväskyläläinen perheneuvoja ja Vuoden pappi 2013
(www.evl.fi)

Helmikuu

- 2.-3. Johannes-Seuran talviristeily. Tarkemmin sivulla 12
- 3. Porin seudun johannekselaisten kerhoilta klo 18.00 Tuomarinkatu 2.Pori
- 22. Päätilän ja Kaislahden koulupiirien yhteislaulutilaisuus klo 13 Littoisten monitoimitalolla

Maaliskuu

- 3. Porin seudun johannekselaisten kerhoilta klo 18.00 Tuomarinkatu 2.Pori
- 22. Vaahtola-Rokkala-Riionsaari kevättapaaminen klo 13 Johannes-Seuran toimistossa Myllytie 1 Piikkiö

Huhtikuu

- 7. Porin seudun johannekselaisten kerhoilta klo 18.00 Tuomarinkatu 2.Pori
- 12. Johannes-Seuran kevätkokous klo 13-16 Hovirinnan koululla Kaarinassa

Toukokuu

- 5. Porin seudun johannekselaisten kerhoilta klo 18.00 Tuomarinkatu 2.Pori

Johannes-Seuran matkat (tarkemmin sivulla 6)

- 16.-18.5. Viipuri-Johannes, Kajala ja Kakisaari, Koskijärvi ja Karhula.
- 30.5.-1.6. Johannes-Seuran kotiseutumatka Johanneksen eri kyllä. Huom! myös Päätilään.
- 15.-18.7. Kesämatka Saarenmaalle, majoitus Kuressaaressa
- 21.-23.11. Jouluinen matka Tallinnaan

Johannes-Seuran toimiston aukioloajat helmi-maaliskuu

KE 5.2.	12 - 17
KE 12.2.	12 - 17
LA 15.2.	10 - 15
KE 19.2.	12 - 17
KE 26.2.	12 - 17
LA 1.3.	10 - 15
KE 5.3.	12 - 17
KE 12.3.	12 - 17
LA 15.3.	10 - 15
KE 19.3.	12 - 17
KE 26.3.	12 - 17
KE 2.4.	12 - 17
LA 5.4.	10 - 15
KE 9.4.	12 - 17
KE 16.4.	12 - 17
KE 23.4.	12 - 17
KE 30.4.	12 - 17
LA 3.5.	10 - 15
KE 7.5.	12 - 17
KE 14.5.	12 - 17
LA 17.5.	10 - 15
KE 21.5.	12 - 17
KE 28.5.	12 - 17
KE 4.6.	12 - 17
LA 7.6.	10 - 15
KE 11.6.	12 - 17
KE 18.6.	12 - 17
KE 25.6.	12 - 17

Karjalaisseurojen Varsinais-Suomen, Etelä-Hämeen, Salon ja Satakunnan piirien liikunta- ja hemmotteluviikonloppu Ruissalon kylpylässä Turussa 12.-13.04.2014

Lauantai 12.4.

Klo 10 kokoustilassa Varsinais-Suomen ja Etelä-Hämeen piirien edustajat avaavat tilaisuuden. Viikonlopun ohjelman esittely ja ilmoittautumiset eri tilaisuuksiin.
Klo 10.30 luento, Raision Fysioterapian toimitusjohtaja, ent. huippu-urheilija Heikki Hämäläinen: ”Akuutin pehmytkudosvamman hoitoperiaatteet”
• nyrjähdykset • lihasvammat • rasitusvammat akuuttivaiheessa
Mitä voin tehdä itse ja milloin tarvitsen ammattilaisen apua?”
Klo 11.30-13.30 lounas noutopöydästä Merisalissa
Klo 14 jälkeen huoneet vapautuvat, majoittuminen ja lepotauko. Sauna- ja allasosaston vapaa käyttö.
Klo 16-17 aktiiviliikuntaa oman valinnan mukaan. Liikunta on suunniteltu siten, että voit halutessasi toteuttaa samaan tapaan omassa seurassasi.
1) ohjattu liikunta ulkona = harjoitus sunnuntain tapahtumaa varten kävelynä, sauvakävelynä, hölkkäen tai juosten 2) harjoitus kuntosalissa 3) omatoimisesti kylpyläosastossa
Klo 17 Saunonta ja peseytyminen sauna- ja allasosastossa
Klo 19 Tarjoiltu illallinen ja illanvietto Merisalissa. Ilta jatkuu Merisalissa karjalaisen seurustelun ja tanssin merkeissä.

Sunnuntai 13.4.

Klo 7-10 Aamiainen Merisalissa
Klo 9.30-10.15 Aktiiviliikuntatapahtuma ulkona kävelen, sauvakävelynä, hölkkäen tai juosten eilisen harjoituksen mukaan, kaikilla sama matka ja oma ennakoarvio käytettävästä ajasta.
Klo 10-11.15 Kylpyläosaston käyttöä
Klo 11.30 Sunnuntain liikuntatapahtuman palkintojen arpominen sekä viikonlopun yhteen-veto ja tilaisuuden päätös.
Klo 12 Huoneiden luovutus
Kokouspakettiin kuuluu: Lounas noutopöydästä • Sauna- ja allasosaston vapaa käyttö • Kuntosalin vapaa käyttö • Illanvietto ja tarjoiltu illallinen, ravintola Merisalissa on tanssia • Aamiainen • Majoitus 2 hengen minisviitissä (varattu 25 kahden hengen minisviittiä)
Hinta:
vaihtoehto I: koko paketti **115 €/henkilö** (yhden hengen huoneessa **155€/ henkilö**)
vaihtoehto II: **ilman majoitusta ja aamiaista 68€** (esim. lähellä asuville)

Kylpylähoitoihin voi tutustua osoitteessa www.ruissalospa.fi ja halutessaan varata itse. Hoidot eivät sisälly kokouspakettiin. Osanotto ei edellytä Karjalan Liiton jäsenyyttä. Osanottajat valitaan ilmoittautumisjärjestyksessä. 50 ensimmäistä majoitetaan minisviitteihin. Osanottajat osallistuvat tapahtumaan omalla vastuulla.
Ilmoittautuminen: Sitovat ilmoittautumiset yhteystietoineen kirjallisesti 22.2.2014 mennessä pirjo.salminen@pp.inet.fi tai **Pirjo Salminen**, Martinkatu 7 F 103, 20810 TURKU.
Osanottomaksu maksetaan 8.3.2014 mennessä V-S:n Karjalaisseurojen piirin tilille FI16 5710 0450 1842 47, viite: Ruissalo ja osallistujien nimet.
Tiedustelut: Tilaisuuden vastuuhenkilö **Jouko Hörkkö** puh. 040 505 7353 tai saara.horkko@dnainternet.net

Ovet auki Turun Karjalatalolla

Turun Karjala-Seuran kevättempauksena järjestettiin 22. tammikuuta Avoimien ovien päivä. **Itäpellontie 2:ssa** sijaitseva oma talo on omiaan erilaisten tapahtumien tilaksi. Sitä vuokrataan esimerkiksi erilaisiin perhejuhliin. Talossa on keittiö kaikkine koneineen sekä astioineen, sali, pieniä kokoustiloja ja saniteettitilat. Pihalla ja lähikatujen reunoilla riittää pysäköintitilaa. Myös säännölliseen käyttöön, kokous- tai kerhotoimintaan tiloja voi vuokrata.
Avoimien ovien päivänä väkeä riitti tuvan täydeltä. Piirakat ja kahvi maistuivat, ja eri kerhojen esittelypöydät kiinnostivat kävijöitä. Käspaikkakerhon liinat ja neuleet ihastuttivat ja kuoron ja näyttämön toiminta kiinnosti. Esillä oli ajankohtaista materiaalia ja historiallista aineistoa, mm. vuoden 1958 tyttökerhon päiväkirja. Puheenjohtaja **Mira Niittymäki** vastaili median kysymyksiin Turun Karjalaseuran toiminnasta ja otti vastaan jäsenilmoituksia.
Yhteystiedot: Karjalan Liitto > jäsenseurat > karjalaseurat > Turun Karjala-Seura tai niittymaki.mira@gmail.com.

TKS:n kerhot pähkinänkuoressa

Turun Karjalakuoro on 50 laulajan sekakuoro, jonka johtajana toimii **Marianna Länne**. Ohjelmistossa on laulelmia, kansanlauluja, karjalaisaiheisia lauluja, viihdemusiikkia, joul- ja hengellisiä lauluja. Karjalakuoro esiintyy eri tilaisuuksissa useita kertoja vuodessa. Harjoitukset torstai-iltaisin.
Käsityön ystävien **Käspaikkakerho** ylläpitää perinteisiä karjalaisia käsityötaitoja, mm. neulakinnastekniikkaa, etupistokirjontaa, ketjuvirkkausta jne. Kokoontumiset joka maanantai klo 17.
Keittiökerho Watruskat hoitaa seuran järjestämien tilaisuuksien kahvitukset ja yksityisten henkilöiden tilaamat juhlatarjoilut ym. erikseen sovittavat tapahtumat. Kerho järjestää haluttaessa myös karjalanpiirakkakursseja ja satunnaisille matkailijoille ruokailuja.
Kansantanssikerho Kruuga harjoittelee keskiviikkoiltaisina. Ohjelmistoon kuuluu tansseja maan kaikilta alueilta, mutta karjalaiset tanssit ovat esillä tavallista enemmän. Ryhmä painottaa eloisuutta, luonnollisuutta ja improvisaatiota.
Turun Karjalaisen Näyttämön ohjelmistossa ovat olleet etusijalla karjalaisaiheiset näytelmät. Ensi-iltoja on ollut n. 25 kpl. Harrastajia on mukana esityksestä riippuen 5-15 henkilöä, ikähaarukalla 15 - 65 v.
Varsinaisten näyttelijöiden lisäksi lavastuksesta ja puvustuksesta kiinnostuneet ovat tervetulleita. Harjoitukset tiistaisin.
Naisten kerhossa haastellaan, lauletaan ja juodaan kahvit joka kuukauden 2. keskiviikkona.

– KS –

05.03.2013 200 W 86th street., Upper West Side, Manhattan, New York City.

Viime vuoden maaliskuussa sai turkulainen **Vesa Loikas** tehdä taidetta valokuvaamalla itse kaupunkia sekä paikallisia nykytanssijoita New Yorkin kaduilla ja kujilla. Mahdollisuus tähän syntyi, kun hänelle myönnettiin käyttöön Varsinais-Suomen taidetoimikunnan ja Läntisen tanssin aluekeskuksen New Yorkin taiteilijaresidenssi. Tästä matkasta syntyi näyttely ”Improvisaatioita Alumiinilla – Elävänä Nykissä” ja valokuvakirja ”Elävänä Nykissä”. Näyttely jatkuu helmikuun 9. päivään saakka Vanhan Raatihuoneen Galleriassa Turun Suurtorilla. Itse Gallerian sijainti on historiallinen monessakin merkityksessä, mutta myös siksi että noin 100 metrin päässä on otettu Suomen ensimmäinen valokuva. Vesa Loikas on tavattavissa galleriassa lauantaisin klo 15-16.

Vesa Loikas on turkulainen valokuvaaja, graafinen suunnittelija ja arkkitehti. Luonto, miljö ja arkkitehtuuri sekä ihmiset omissa ympäristöissään ovat hänen rakkaimmat aiheensa valokuviissa ja taidetulosteissa. Hänen valokuviaan on julkaistu monissa kirjoissa ja lehdissä. Loikas on opiskellut ja työskennellyt sekä Suomessa että Yhdysvalloissa. Hän aloitti arkkitehtuurikoulun Teksasissa vuonna 1989 ja valmistui Louisianassa vuonna 1995. Sen jälkeen hän oli kuusi vuotta arkkitehdin töissä Minneapolisissa Minnesotassa. Suomeen hän muutti takaisin vuonna 2001.
Vesa Loikas kertoo Johannekselaiselle: ”Olen 100 % johannekselaisia. Isäni **Kauko (Tp) Loikas** on Kaijalan kylästä ja äitini **Martta s. Haltia** Haltiansaaresta. Kaijalassa olen käynyt kaksi kertaa ja Haltiansaareissa kerran kulkien samalla äitini lapsuuden koulureitin saaren läpi ja salmen yli Revonsaareen. Pelkistetysti voisi sanoa että itselleni New York edustaa uutta mahdollisuuksien ja unelmien maailmaa. Johannes taas edustaa muistojen, sukuhistorian ja juurieni maailmaa. Molempien merkitys, olemassaolo ja niiden pohtiminen ovat yhtä välttämättömiä taiteen ja taiteilijan kehityksessä.”

Poimintoja näytelmän lehdistötiedotteesta

Valokuvien aihe maailmassa yhdistyvät nykytanssi ja New York Cityn kaupunkimiljö. Kantavana ideana on, että kuvat ovat improvisoituja ja hetkessä kiinni. Vesa Loikasta kiehtoo se, miten ympäristö ja arkkitehtuuri vaikuttavat ihmisen aisteihin ja tämän käyttäytymiseen.
”Tarkoituksenani on ollut hetken vangitseminen, sen tiivistäminen ja esittäminen alumiiniin painetulla kuvalla. Annan katsojalle oman hetken tutkia asetelmaa, huomata heijastukset, hengähtää ja sitten luoda mielleyhtymiä ja rinnastuksia”, selventää Loikas.
Yhteistyöstä paikallisten nykytanssijoiden kanssa Loikas sanoo: ”Se oli kuin jazzia ja vuoro-vaikutusta, jossa keskusteltiin enemmän liikkeellä ja kehon kielellä kuin älyllä ja sanoilla. Löysimme hyvän svengin, mikä näkyi onnistuneena lopputuloksena ja ajattomina hetkinä.”
Valokuvakirjaa voi tilata osoitteesta shop.vesaloikas.com ja valokuvia katsoa sivuilla www.vesaloikas.com.

NÄYTTELYN TIEDOT:

Vesa Loikas esittää: Improvisaatioita Alumiinilla – Elävänä Nykissä
10.1. – 9.2.2014, Vanhan Raatihuoneen Galleria, Vanha Suurtori 5, Turku,
Avoinnna ti–pe 12–19, la–su 11–17, Vapaa pääsy.

” Elämä on täynnä suuria ihmeitä sille, joka on valmis ottamaan niitä vastaan. ”

– Muumipappa –

Torstai, 19. syyskuu

Vihdoin ja viimein saimme viisumikuviot hoidettua (pienen mutkien ja paperisodan jälkeen). Seikkailu alkaa 30. päivä syyskuuta eli kymmenen päivän päästä! Kaikki tuntuu niin epätodelliselta. Miten minua onkin onnistunut niin monessa asiassa! Jos vain osaa ottaa elämässä kaikki suuret ja pienetkin mahdollisuudet kiitollisena vastaan, niin yhtäkkiä voi-kin huomata miten onnekas on.

perjantai, 4. lokakuu 2013

Huhhuh. Perillä New Yorkissa ja se tuntuu joka solussa. Mutta hyvällä tavalla! Tässä kaupungissa on jotain, mitä ei oikein osaa selittää, sanat eivät riitä kuvaamaan tätä kaikkea. Valoja, ääniä ja kaikkia mahdollisia ärsykeitä tulee joka suunnalta taikomatta. Kylmiä väreitä on kulkenut iholla, kun on katsellut ympärilleen ja tajunnut missä on.

Tiistaina olimme **Central Parkissa**, ja matka sujui mukavasti pedicabissa (*pyörän ja kärryn yhdistelmä*) istuen. Keskuspuisto oli uskomattoman kaunis, ja on ihmeellistä, miten sellainen vihreä keidas voi olla keskellä tällaista suurkaupunkia. Puistosta jatkoimme matkaa **Broadwaylle** ja sieltä kohti **Times Squarea**, jossa valtavia, vilkkuvia ja värikkäitä näyttötauluja on niiiiin paljon, että siellä ei oikein osaa päättää mihin suuntaan pitäisi katsoa.

Keskiviikkona hyppäsimme New York City Sightseeing -bussiin. Näimme **Greenwich Villagen**, **SoHon**, **Little Italyn** ja vaikka mitä. Greenwich Village oli aivan ihana paikka, samoin SoHo. Kauniita katuja, kivan näköisiä ravintoloita ja kahviloita.

Torstaina päätimme lähteä katsomaan **Vapaudenpatsasta**, sillä City Sightseeing -lippuumme sisältyi myös lauttamatka, jolla pääsee ihan vapaudenpatsaan eteen. Ja olihan patsas hieno, mutta silmäni miellytti enemmän maisemat **Manhattanille**. Pilvenpiirtäjät näyttävät joelta katsottuna pieniltä leikkitaloilta! Lauttamme turistiopas ilmoitti, että Times Square on ehdoton EI. ”**DON’T GO TO TIMES SQUARE!!!!**”, huusi mies varmaan viisi kertaa...

tiistai, 8. lokakuu

Yksi tämän viikon kohokohdista oli musiikaali Broadwaylla. Kävimme katsomassa **Roald Dahlin ‘Matildan’** – ja voi että! Se oli ihana,

’Iso Omena’, joksi New Yorkia usein kutsutaan, kuvattuna iltapäivän auringossa Rockefeller Centerin Top of the Rockista.

täydellinen musikaaliesitys; tarina, näyttelijät, musiikki ja lavasteet, kaikki. ‘Matilda’ oli henkeäsalpaava esitys.

Tänään oli ensimmäinen sadepäivä, mutta saimme sentään viikon nauttia helteistä. Päätimme viettää päivän sisätiloissa ja **Museum of Natural History** oli siihen oikein sopiva paikka. Siellä olimmekin sitten dinosaurusten ja muiden fossiilien keskellä. Paikka on niin täynnä nähtävää, että sinne voisi mennä useammankin kerran. Museolta hyppäsime taksiin ja huomasimme, että sateella on todella vaikea saada taksia New Yorkissa.

Pian pääsemme uuteen kotiin, rauhallisempaan **Greenwichiin**, eikä tyttöjenkään tarvitse joka päivä ravata tässä valtavassa kaupungissa.

lauantai, 12. lokakuu

Ensimmäiset päivät Greenwichin kodissa ovat sujuneet hyvin, vaikka sisällä on vielä tyhjää: ruokapöytänä on toiminut iso pahvilaatikko, ja koska sänkyjä ei vielä ole, nukumme patjoilla lattialla. Mutta onpa ihanaa olla täällä! Ambulanssien ja poliisiautojen sireenien sijaan ulkoa kuuluu lintujen laulua. Tytöt ovat onnellisia, kun saavat leikkiä vapaasti pihalla.

Tänään kävimme Greenwichin keskustassa, joka on pieni, mutta oikein kaunis ja siisti. Täällä on kaikki NIIIN amerikkalaista, että... Talojen pihat ovat jo täynnä Halloweenkrääsää. Ja joka toisessa pihassa liehuu Amerikan lippu. Ja täällä voi nähdä myös linnoja. Siis ihan kirjaimellisesti linnoja – joissa asutaan. Asun kyllä mielummin tässä meidän talossa, kun jossakin linnassa. Tämä koti on kaunis, iso ja valoisa. Minullakin on oma huone, jossa on kylpyhuonekin. Ja ikkunastani näkyy takapihalle, joka kuhisee isoja amerikkalaisia oravia! Välillä jo murehdin, kun aika menee niin nopeasti... Olen kuitenkin päättänyt nauttia jokaisesta hetkestä täällä.

tiistai, 15. lokakuu

Viime viikonloppuna tutustuin Manhattanin yöelämään uuden ystäväni Sonjan ja muutaman muun uuden tuttavuuden kanssa. Manhattanin suosituimpiin baareihin ja klubeihin on vaikea päästä, jos ei tunne oikeita ihmisiä. New Yorkissa on promoottoreiksi kutsuttuja henkilöitä, joiden avulla pääsee klubeille jonon ohi ja vieläpä ilmaiseksi – mutta nämä promoottorit pitää tuntea, jotta sisäänpääsy järjestyy.

Jäin yöksi tuttuun ja turvalliseen hotelliin Manhattanille, koska hotellihuoneisto, jossa aluksi asuimme, on varattu meille lokakuun loppuun asti. Aamupalan nautin **Bryant Parkissa**. Sain seurata isoa paraatia, jossa rummut ja torvet soivat komeasti. Aamukävely alkoi jo tuntua jaloissa, joten lähdin **Grand Central Stationille** ja hyppäsin junaan, joka vei kohti Greenwichiä.

Lokakuun toinen maanantai, **Columbus Day** on USA:ssa vapaapäivä, ja lähdimme perheeni kanssa läheiselle luontopolulle pienelle retkelle. Oli ihanaa ja rentouttavaa päästä metsään ihailemaan upeita syksyisiä maimia. Retkillä voi nähdä sammakoita, lintuja ja ‘chipmunkeja’ eli maaoravia – ja vaikka käärmeen...

tiistai, 22. lokakuu

Viime perjantaina saapui muuttokuorma perheeni edellisestä asuinpaikasta, Puolasta. Nyt on olohuoneessa sohva ja ruokahuoneessa pöytä sekä tuolit, ja kodista on kalusteiden myötä tullut oikein kodikas ja viihtyisä.

Kolusin Manhattania viikonloppuna ja tunsin jo hahmottavani melko hyvin Manhattanin korttelit ja kadut. Enpä olisi uskonut sellaisen päivän koittavan, että osaan itsekseni kulkea Manhattanilla! Metrolla kulkeminen on aika jännää ja vaikeaa vielä ja sujuu helpommin, jos on joku kaveri mukana.

Seuraavat neljä viikkoa käyn Manhattanilla aivan Grand Centralin vieressä englannin kielen tunneilla. Oppilaina lisäkseni on kaksi venäläistä tyttöä, brasilialainen poika, kiinalainen tyttö ja intialainen tati. Ainakin opin ymmärtämään erilaisia aksentteja! Ja huomaan jo nyt, että englannin puhuminen tuntuu aika helpolta, olinhan jo kouluaikana sitä vuosikaudet opiskellut. Puhuen ymmärtäminen vaatii kyllä välillä keskittymistä, sillä amerikan englanti on aika ‘leveää’. Lisäksi ihmiset saattavat täällä aloittaa keskustelun aika hämmäntävissäkin tilanteissa. En ole tottunut esimerkiksi siihen, että joku kysyy vaikka vessajonossa: ”*How are you darling/sweetie/whatever...?*”.

Sain kuulla, että Suomessa on satanut jo vähän lunta. Täällä on vielä kesäkelit eli noin 20 lämpöastetta.

maanantai, 28. lokakuu

Viimeinen hotelliviikonloppu Manhattanilla. Lauantaina tapasin uuden ystäväni Elinin, jonka kanssa lähdimme **Rockefeller Centerin Top of the Rockiin** pienen ostoskierroksen jälkeen. Lippu huipulle maksoi 27 dollaria, mutta henkeä salpaava näkymä oli kyllä rahan ja vaivan arvoinen; taivas oli kirkas ja aurinko

Brooklyn Bridge. Kuvassa näkyy myös vuoden 2014 aikana avattava **One World Trade Center -pilvenpiirtäjä**, joka on osa **New Yorkiin syyskuun 11. päivän iskuissa tuhoutuneen World Trade Centerin uudelleenrakennusprojektia**.

alkoi laskea **Empire State Buildingin** kyljessä. En voi käsittää miten tällainen kaupunki on voitu rakentaa!

Juuri kun ehdin kertoa, että täällä on vielä kesäkelit ja puut vihreänä niin ilma viilenikin huomattavasti. Aamulla pitäisi laittaa jo hanskat käteen ja pipo päähän.

tiistai, 5. marraskuu: ”FIRE!”

Viikon kohokohta oli ehdottomasti hetki, joloin päätin pelastaa naapuruston tulipalolta. No, onneksi kyseessä ei loppujen lopuksi ollutkaan tulipalo, vaan naapureiden rauhallinen nuotioilta... Ehdin kuitenkin soittaa palomiehet paikalle, jotka saapuivatkin pienelle kadullemme pillit ulvoen ja herättäen koko naapuruston huomion. Hipsin paikalle yöpuvussa ja pieni Sofia-tyttö sylissäni (myös yöpukuun pukeutuneena) huikkaamaan palomiehille että hei, minä tässä soittelin teille... Palomies sanoi minulle hieman väkikäisesti hymyillen: *”Well it’s okay, don’t worry. Just be sure next time you call us that there really is a fire.”* (*”Kaikki ok. Varmista vain ensi kerralla, että kyseessä tosiaan on tulipalo.”*).

Chelsea, New York City.

Hiukan minua nauratti ja punastutti. Silloin kun oikeasti luulimme, että siellä on tulipalo, ei kyllä naurattanut ja erityisesti perheemme pienempi neiti oli aika kauhuissaan. Mutta tämä oli kuitenkin hyvä harjoitus sekä minulle että tytöille: nyt tiedetään, miten hätätilanteessa pitää toimia – jos kyseessä on hätätilanne.

Palomiesten lisäksi olen saanut jonkinlaisen käsityksen myös alueen poliiseista. Eräänä päivänä olin kävelemässä juna-asemalta kotiin, kun näin paikallisen koulun vieressä poliisiauton. Kun kävelin auton ohi, sieltä kurkkasi reippaan ja iloisen näköinen poliisi: *”Hey! Do you wanna cross the street or something??”* (*”Haluaisitko ylittää kadun tai jotain...?”*). Poliisin pettymykseksi kerroin jatkavani matkaa suoraan, eikä minulla siis ollut tarvetta ylittää tietä. Poliisi huokaisi syvään ja kertoi olevansa vaan niin tylsistynyt, että kaipasi jotain tekemistä...

maanantai, 18. marraskuu

Perjantaina oli viimeinen englannin tuntini ja sain kortin, johon opettaja ja oppilaat olivat kirjoittaneet minulle tervehdyksensä, ja se lämmitti mieltä. Sain myös monta halusta intialaiselta vanhalta rouvalta, Satyalta. Jokaisen ihmisen pitäisi tutustua Satyan kaltaisiin ihmisiin. Kerran keskustelimme englannin tunnilla siitä, mitä onnellisuus on, ja Satya sanoi, että todellinen onni tulee ihmisen sisältä itsestään, sillä kaikki ulkoinen, kuten musiikki, taide tai muut ihmiset tuovat vain hetkellisen onnen. Satya näytti aidosti elävän sen mukaisesti. New Yorkissa asuvan intialaisen tädin elämään on varmasti mahtunut monta tarinaa, joista jotkut olisivat voineet antaa synn katkeroitua.

Täällä näkee paljon kaikkea, mikä saa ymmärtämään, miten onnellisessa asemassa itse olen; saan esimerkiksi päivittäin syödä hyvää ruokaa ja asua siistissä ja viihtyisässä kodissa. Edes nämä eivät kaikille ole itsestään selviä asioita näissä maailman metropoleissa.

Mutta nyt odotan huomista iloisena: hyvä ystäväni Anna saapuu New Yorkiin!

tiistai, 26. marraskuu

Koko viime viikon oli Anna seuranani, ja meillä oli ihan superhauska viikko. Ensimmäinen päivä kului mukavasti Greenwichin downtownissa. Seuraavana päivänä lähdimme New Yorkiin Bryant Parkin joulumarkkinoille. Eräs kojunpitäjä kertoi rakastavansa Fazerin suklaata! Pian olimme jo Central Parkissa, jossa eräs vanhempi mies pysähtyi rupattelemaan kanssamme ja kertoi, että Helsingin Sanomissa on vuosia sitten ollut juttu hänestä ja hänen omistamastaan bed & breakfast -paikasta. Sen jälkeen hän sai kuulemma paljon suomalaisia asiakkaita.

Mielenkiintoisen keskustelun kävimme myös Ukrainasta kotoisin olevan miehen kanssa, joka piirsi karikatyyrejä ilmaiseksi. Höpötimme keskenämme jotakin miehen vieressä, kun hän kysyi: ”Are you speaking finnish?”. Minä ja Anna hämmästyimme, koska kukaan ei vielä ollut tunnistanut täällä suomen kieltä. Nuori mies kertoi olevansa suuri suomifani, vaikka ei ole koskaan Suomessa käynyt.

Halloween!

Keskustelimme myös New Yorkista ja muun muassa siitä, miten paljon vastakohtia tähän kaupunkiin mahtuu, valoa ja varjoja.

Annan kanssa seikkailimme myös Brooklynissa. Silloin oli todella kylmä ilma ja välillä tuuli niin kovaa, että oli vaikeaa kävellä eteenpäin. Koimme pieniä tuskan hetkiä siinä kylmyydessä. Ei siis mikään ihme, että olin viime yönä kuumeinen, koska palasimme eilen illalla Brooklyn Bridgelle ihailemaan kaupungin valomerta – ja viima oli jäätävä. Huomenna Anna suuntaa takaisin kohti Tukholmaa, jossa hän opiskelee, ja täällä alkaa pian Kiitospäivän vietto, joka on paikallisille oikeastaan suurempi tapahtuma kuin Joul.

keskiviikko, 4. joulukuu

Keskiviikkona ennen Annan lähtöä kävimme vielä MoMA:ssa (**Museum of Modern Art**) ja siellä riitti niin paljon nähtävää, että sinne pitäisi päästä uudelleen. Saatoin Annan busille ja hyppäsin itse junaan, joka oli täynnä Kiitospäivää viettämään lähteviä ihmisiä.

‘Thanksgiving’ on USA:ssa todella iso juttu ja oli ihana kokea se täällä.

One World Trade Center on läntisen pallonpuoliskon korkein rakennus.

Vaikka kiitospäivä on jo ohi, ajattelin tehdä pienen listan asioista, joista itse olen todella kiitollinen:

- Oma perhe on maailmassa tärkeintä. Olen aina saanut olla oma itseni ja olen saanut tukea ihan kaikessa mitä teen.
- Minulla on ihana, välittävä ja lämmin suku ja maailman viisain mummo.
- Minulla on monta ihanaa ystävää.
- Olen kiitollinen siitä, että eräät ihanat ihmiset näkivät minussa jotakin erityistä muutama vuosi sitten, ja sain töitä lastenhoitajana. Olen saanut tutustua mahtaviin pieniin ihmisiin ja näiden pienten ihmisten vanhempiin.
- Minulla on opiskelupaikka ja olen siitä todella helpottunut ja onnellinen.
- Olen kiitollinen siitä, että olen nuori. Vielä on paljon seikkailuja edessä!

Erityisen kiitollinen olen nyt tietenkin siitä, että saan olla täällä. Joskus kun minulla on oma perhe, toivon, että voisin antaa jollekin nuorelle tytölle samanlaisen tilaisuuden, mitä itse olen saanut. Kaikki kokemukseni lastenhoitajana ovat olleet todella tärkeitä.

Central Park.

Kävimme perheeni kanssa lauantaina läheisellä **Greenwich Point Beachilla**, ja se oli yksi kauneimmista paikoista mitä olen aikoihin nähnyt (kuva etusivulla).

lauantai, 14. joulukuu 2013

Vielä viikko jäljellä ennen Suomeen paluuta – ja voi että! Ihan huikeat kolme kuukautta, joita en varmasti koskaan unohda. Ehkä jo parin kuukauden päästä nämä kuukaudet täällä tuntuvat vain taianomaiselta unelta. Täällä on paljon kaikkea hyvää, josta Suomessa voitaisiin ottaa mallia. ”Kiitos” ja ”Anteeksi” ovat tärkeitä sanoja, joita pitäisi käyttää paljon useammin, eikä niiden sanominen kovia ponnistuksia vaadi. Lisäksi voi joskus vaan hymyillä ja sanoa ”Hei!” kadulla vastaan tulevalle tuntemattomalle. Pieniä tekoja, joilla voi piristää toisen päivää huimasti! Toisten huomioon ottaminen pitäisi olla ihan itsestäänselvyys.

Kolmessa kuukaudessa ehdin nähdä kokea paljon, ja listasin tärkeimpiä paikkoja ja asioita, joita New Yorkin kävijöille voin suositella:

- **Manhattanin kaduilla kuljeskeli latte kädessä** (tämän tein itse monet kerrat)
- **Vapauden Patsas**
- **Brooklyn Bridge**
- **Staten Island Ferry**
- **Times Square yöllä ja päivällä**
- **Central Park**
- **Brooklyn Flea Market**
- **Brooklynin ravintolat ja klubit**
- **Syö Cupcakeja ja Bageleita**
- **Museum of Natural History**
- **Metropolitan Museum of Art**
- **Museum of Modern Art (MoMA)**
- **Brunssi Manhattanilla**
- **Top of the Rock**
- **Musikaali Broadwaylla**
- **Shoppailu SoHossa**
- **Grand Central Terminal** (joka oli yksi suosikkikohteeni koko Manhattanilla)

Museum of Natural History.

Syksyn värejä Greenwichissä.

Greenwichin syksyistä metsää.

Sukupolvi menee, ja sukupolvi tulee, mutta maa pysyy iäti. (Saarnaaja)

Ehkä eniten täällä olen oppinut rakastamaan Suomea vielä entistä enemmän. Kaiken kauniin ja ihmeellisen lisäksi New Yorkissa näkee myös asioita, jotka tekevät tosi surulliseksi. Surullisinta on epäoikeudenmukaisuus. Vaikka Suomikaan ei ole täydellinen paikka, siellä ei näe niin räikeää eriarvoisuutta ihmisten välillä. Vaikka minullakin tulee opiskeluaikana olemaan taloudellisesti tiukkaa, kuten opiskelijoilla yleensä, ei sentään tarvitse mennä kadulle asumaan ja kerjäämään rahaa, kuten eräs nuori tyttö, jonka näin eilen Manhattanilla...

Manhattaniakin enemmän tulee ikävä tätä perhettä. Tiedän, että tulemme olemaan aina ystäviä ja tapaamme vielä monesti, mutta onhan ero haikeaa. Onneksi lennämme yhdessä Suomeen Jouluksi, niin ei tarvitse nyyhkiä yksin koneessa.

Vielä jäi paljon nähtävää, mutta on hyvä jättää jotain tekemistä myös ensi kertaan... New Yorkiin aion palata vielä monet kerrat. Ensi viikko kuluukin jo pakkaillen ja joulustoksia tehden. Ja tietysti saan vielä viikon nauttia tästä ihanasta, hauskaasta ja minulle rakkaasta seurasta.

Kiitos Susanne, Andrei, Ronja ja Sofia.

– Anni Haltia –

(Annin Pentti-äijä [1922-1996] oli syntynyt Johanneksen Haltiansaareissa.)

JOHANNES-SEURAN MATKAT VUODELLE 2014

KOTISEUTUMATKA

LISÄMATKA: VIIPURI - JOHANNES - KAIJALA (+KAKISAARI) - KOSKIJÄRVI - KARHULA.....16.-18.5.2014
Majoitus (pe-su) Hotelli Victoriassa Viipurissa. **Paikkoja rajoitetusti – varaa heti !**

1. PÄÄTILÄ, VAAHTOLA, ROKKALA, KUKKOLA JA YLÄMAAN KYLÄT:.....30.5.- 1.6.2014
Kaijala, Koskijärvi, Karhula, Tikkala, Lippola, Kolmikesälä sekä saarikohteet:

HALTIANSAARI, HUUNONSAARI JA REVONSAARI:
Räihälä, Rapeli, Nikkola, Pukki, Henttola, Pyökäri ja Hankala. Majoitus hotelli Lokki

MUUT MATKAT

2. SAARENMAA15.-18.7.2014
Majoitus Kuressaaressa.

3. JOULUINEN MATKA TALLINNAAN21.-23.11. 2014

Muutokset mahdollisia. Matkaemäntänä Johannes-Seurasta: Liisa Katajainen, puh 040-7410425.
Vastuullinen matkanjärjestäjä: Matkatoimisto VISTAMATKAT Oy Paimio, puh. 02 4775 600.

Johannes-Seuran kotiseutumatka 30.5. – 01.06.2014

Vahtola, Rokkala, Kukkola, Koskijärvi, Karhula, Tikkala, Kaijala, Lippola, Kolmikesälä, Päättilä sekä saarikohteet: Haltiansaari, Revonsaari ja Huunonsaari.

Matkaohjelma ja reitti

30.05. (perjantai) Lieto-Turku-Paimio-Helsinki-Hamina-Vaalimaa-Viipuri-Johannes	
LIETO / SHELL-Roine.....	05.30
TURKU / linja-autoasema (tilausajolaituri nro 9).....	06.00
PARAISTEN TH.....	06.15
PIIKKIÖ / Shellin pys.	06.25
PAIMIO / Vistamatkat, Vistantie 24.....	06.40
SALO / Piihovi (tarvittaessa)	07.10
SUOMUSJÄRVI/ Kivihovi (tarvittaessa)	07.30
ESPOO / ABC-Nihtisilta liikenneasema (tauko).....	08.00-08.30
HELSINKI / Kiasman pysäkki, Mannerheimintie.....	09.00
KARHULA / Leikari (ruokailumahdollisuus)	10.45-11.30
VAALIMAA / tullit + Viipurin Veikot.....	n. 12.30-13.30/14.30
VIIPURI	
JOHANNES / Lokki-hotelli majoitus ja päivällinen	

31.05. (lauantai) Johannes / kylät ja saaret

Aamiainen hotellissa. Hotellin edestä kävellen rantaan ja veneelle ja bussilla kylille. Saarissa ja kylillä oloaika n. 5 tuntia. Paluu hotellille ja päivällinen.

01.06.(sunnuntai) Johannes - Viipuri + kotimatka Vaalimaa -Helsinki - Turku

Aamiainen hotellissa, tavarat bussiin, käynti muistomerkeillä. Viipuriin ja ostokset. Kotiinlähtö kauppatorilta klo 13 tienoilla, ajo Vaalimaalle tullit ja taxfree ostokset. Vaalimaalta Karhulaan, jossa ruokailumahdollisuus Leikarissa. Turkuun tuloaika n. klo 21.

MATKAN HINTA: 269 €/henk + viisumi 61 €/henk., sisältää seuraavat palvelut:

- bussimatkat Vistamatkojen hyvin varustetulla bussilla
- majoitus Johanneksessa hotelli Lokissa 2 h huoneissa
- aamiainen x 2 + päivällinen x 2
- Johannes-seuran matkaemännän (Liisa) ja Vistamatkojen kuljettajan palvelut
- viisumi:viisumikeskuksen palvelumaksu + matkustajavakuutus sekä rek. vero Venäjän valtiolle sekä toimiston viisumin täyttökustannus • Johannes-suran osuus 10 € / hlö

Lisämaksusta:

- 1 h huoneen lisä 30 €/huone • mahdolliset taksikuljetukset
 - venekuljetus pyritään järjestämään samalla veneellä kuin aikaisempinakin vuosina. Venekuljetus maksetaan erikseen bussissa menomatalla (HUOM. ei sisälly perushintaan).
- Matkan hinta perustuu 20.01.2014 mennessä julkaistuihin ja kyseisenä päivänä voimassa oleviin hintoihin, tariffeihin, valuuttakursseihin ja veroihin. Niiden muuttuessa pidätämme oikeuden muuttaa hintoja vastaavasti. Peruutus- ja matkaehdot toimistostamme. Vastuullinen matkanjärjestäjä matkatoimisto **Vistamatkat Oy**.

Varausmaksu 100 € / hlö ilmoittautumisen jälkeen sopimuksen mukaan laskulla ja loppumaksu 22.04. mennessä.

Viisumiohjeet ja lomake lähetetään erikseen myöhemmin, viisumipapereiden palautus 22.4. mennessä. Muista, että matkalle tarvitaan passi, jonka pitää olla voimassa 6 kk matkan jälkeen.

Bussimatka Viroon ja Saarenmaalle 15. – 18.07.2014

Matkalla Sinulla on mahdollisuus tutustua kahteen Viron saarista Muhuun ja Saarenmaahan. Saarenmaa on Viron suurin saari, luonnon, perinteiden ja tuulimyllyjen saari. Muhun saari taas on Viron kolmanneksi suurin saari, sieltä löytää vielä vaikkapa toiminnassa olevan tuulimyllyn. Monia mielenkiintoisia nähtävyyksiä on tarjolla tämän matkan aikana – tule mukaan!

Matkaohjelma ja reitti

15.07.(tiistai) LIETO-TURKU-PAIMIO-HELSINKI-TALLINNA-KURESSAARI	
LIETO/ Shell-Roine	04.35
TURKU/ linja-autoasema,tilausajolaituri 9	05.00
KAARINA/ ent. Paraisten th	05.10
PIIKKIÖ/ Shellin pys.....	05.15
PAIMIO/ Vistamatkat, Vistantie 24	05.30
HALIKKO/ Design Hill (tarvittaessa)	05.50
SALO/ Piihovi.....	06.00
SUOMUSJÄRVI/ TB-Kivihovi (tarvittaessa)	06.20
LOHJA/ ABC-Routio,ramppi (tarvittaessa)	06.35
Helsinki/ Länsisatama.	07.30
Eckerö Line m/s Finlandia lähtee	08.30
saapuu Tallinnaan D-terminaali	11.00

Matka jatkuu välittömästi kohti Virtsua, josta lautalla Kuivastuun, Muhun saarelle. Ajamme Koguvan kylään, joka on Viron parhaiten säilynyt esimerkki paikallisesta 1800-luvun asujaimistosta. Kaikki talot ovat arkkitehtonisesti arvokkaita. Useimmat ovat 1800-luvulta, mutta osa jopa 1700-luvulta. Jatkamme Saarenmaalle ja Kuressaareen, jossa majoitumme Ryytli-kylpylähotelliin, päivällinen.

16.-17.07. (keskiviikko-torstai) Saarenmaalla

Aamiaiset hotellissa. Keskiviikko aamupäivällä tutustumme Kuressaareen kiertoaajelu/ kävelyn merkeissä sekä Piispanlinnaan. Lounas. Jatkamme Kihelkonnän kylään,tutustumme myös kirkkoon, matkalla Mihklin maatilamuseo. Lähes kaikki museoesineet ovat Mihklin talon omaa perua edellisiltä sukupolvilta. Paluu hotellille. Ilta vapaa omiin tekemisiin.

Torstaina vuorossa on mm. Saaren kuuluisimmat tuulimyllyt Anglassa, joista neljä on harakamyllyä ja yksi hieman korkeampi hollantilaismylly, sekä Kaalin kraaterit sekä Karjan kirkko. Lounas ja iltapäivä vapaata.

18.07. (perjantai) Kuressaari - Tallinna -Helsinki - Turku

Aamiainen hotellissa. Tavarat bussiin ja matkaan Kuivastuun, sieltä taas lautalla Virtsuun ja kohti Tallinnaa. Tallinnassa iltapäivällä ostosaikaa mm. juomaostokset Eckerö Linen m/s Finlandia lähtee klo 18.45 (satamassa pitää bussin/ryhmän olla 17.45). Helsinkiin saapumisaika 21.15, josta paluu samaa reittiä kuin tulomatkin.

Matkan alustava hinta: 373 €/henk., sisältää seuraavat palvelut:

- bussimatkat ohjelman mukaan
- laivamatkat Hki-Tallinna-Hki Eckerö Line m/s Finlandialla kansipaikoin
- laivamatka Virtsu-Kuivastu m/p
- majoitus Kuressaaressa kylpylähotelli Ryytissä H2 huoneissa aamiaisin, uima-altaan ja saunan käytön niiden aukioloaikoina • tulopäivän päivällinen • opastukset Saarenmaalla
- kuljettajan ja matkaemännän palvelut • marginaalivero • Johannes-seuran osuus 10 €/henk.

Lisämaksusta:

- muut mahdolliset ruokailut • pääsymaksut kohteisiin • aamiainen laivalla 13 €/henk.
- muut mahdolliset palvelut

Matkan hinta perustuu 20.01.2014 julkaistuihin hintoihin, määräyksiin, veroihin ja muihin määräyksiin sekä tilauksessa sovitun minimilähtijämäärään, niiden muuttuessa pidätämme oikeuden muuttaa hintoja vastaavasti.

Matkan peruutusmatkaehdot toimistostamme. Matka on valmismatka. Vastuullinen matkanjärjestäjä on matkatoimisto Vistamatkat Oy.

Varaa matkasi nopeasti, paikkoja on rajoitetusti.

Ilmoittautuminen Matkatoimisto Vistamatkoihin tai Johannes-seuraan: Varausmaksu 100 €/henk, maksetaan ilmottauduttua. Loppumaksu 13.06. mennessä

Yhteystiedot:

Vistamatkat Oy, 02 4775 600/ toimisto, 040 580 7343 /**Inkeri**, asiakaspalvelu@vistamatkat.fi Johannes-seura/**Liisa Katajainen**,puh. 040 7410425, liisa.katajainen@gmail.com

Olavi Paavolainen, värikäs kulttuurihahmo

”Karjala – muistojen maa” ja ”Rakas entinen Karjala” ovat useille karjalaisille tuttuja teoksia, joita sotien jälkeen selattiin kotiseutuikävän kohdatessa. Menetetyn Karjalan kuvat palauttivat mieleen omat kotiseudut, kulttuurin ja tavat. Kirjailija Olavi Paavolainen oli paitsi karjalainen, tavallaan myös maailmankansalainen ja monessa mukana ollut, ristiriitainenkin kulttuuripersoona.

Kivennavalla 1903 syntynyt **Olavi Paavolainen** eli suurimman osan elämästään Helsingissä, mutta piti itseään aina ensisijaisesti karjalaise-

na. Suvussa oli myös balttilaista ja ruotsalaista verta. Paavolaisen isä oli kansanedustajanakin toiminut Pietari (Pekka) Paavolainen ja äiti Alice Laura o.s. Löfgren. Kivennnavan Vienolassa hän vietti kesänsä, ja järjesti siellä itämaisia illanviettoja.

Paavolaisesta tuli todellinen kulttuurin monitoimimies. Hän kirjoitti runoja, esseitä, matkakertomuksia ja lehtijuttuja. Yleisradion teatteriosaston johtajana hän toimi sotien jälkeen. 1920-luvun modernismi vei hänet mukanaan, ja Tulenkantajat-ryhmässä hän oli mukana Mika Waltarin, Katri Valan, Lauri Viljasen, Yrjö Jylhän ym. kanssa. Tulenkantajien yhteisteos Hurmioituneet kasvot ilmestyi 1925, runokokoelma Valtatiet taas syntyi yhdessä Mika Waltarin kanssa Olavi Lauri -nimellä. Tämä teos kuvaa ihailevasti tulenkantajien tapaan koineita, edistystä, matkailua.

”Ikkunat auki Eurooppaan!” oli tulenkantajien iskulause, ja Pariisiin vei Paavolaisenkin tie. Matkan seurauksena syntyi esseekokoelma Nykyaikaa etsimässä 1929. Siinä kirjailija määrittelee tuolloisen nykyajan, johon kuuluivat jazzmusiikki, kosmetiikka, alastomuus, neekerikulti (musta laulaja Josephine Baker nousi pariisilaisten suosikiksi). Suuntaus korosti tulevaisuudenuskoa, ja sen pohjana oli nuorten kirjailijoiden vahva itseluottamus.

1930-luvun lama ja poliittisten ääriliikkeiden synty vaikutti myös tulenkantajiin. Paavolainen riitautui joidenkin vanhojen ystäviensä kanssa, jopa pyrki rauhanhäiritsijäksi. Teoksessa Suursiivous eli kirjallisessa lastenkamarissa hän antoi takaisin saamaansa kritiikkiä. Hän oli tavallaan itse lopettamassa tulenkantajasuuntausta.

”Kivennavan kausi” alkoi tammikuussa 1930: Paavolainen muutti isänsä kuoltua takaisin Kivennavalle muutamaksi vuodeksi. Kiinnostavana yksityiskohtana mainittakoon, että Paavolainen toimi Turussa 30-luvun puolivälissä jonkin aikaa naisten alusvaatevalmistamon Kudos Oy Silon mainospäällikkönä, joka kehitti yritykselle tunnetun iskulauseen ”Silo luo suloa”.

Matkailija-Paavolainen

Teokset Kolmannen valtakunnan vieraana 1936, Lähtö ja loitsu 1938 ja Risti ja hakaristi 1938 kuvittavat Paavolaisen havaintoja matkoiltaan Eurooppaan ja Etelä-Amerikkaan.

Paavolainen myöhästyi Berliinin olympialaisista, mutta pääsi kuitenkin tutustumaan kansallissosialistiseen Saksaan. Hän suhtautui siihen ristiriitaisesti: toisaalta ihaili maan tekniikkaa, mahtipontisuutta ja tehokkuutta mutta toisaalta vastusti kansalliskiihkoa ja rotuoppeja. Paavolaisen suunnitelmissa oli kirjoittaa matkakirja myös Neuvostoliitosta, jonne hän sai viisumin vasta 1939. Kolmen kuukauden matkalla hänellä oli ”esiliinana” salaisen poliisin mies Grigori Heifets. Sodan syttyminen aiheutti kirjahankkeen kariutumisen. Paavolainen on nousut jälleen kiinnostuksen kohteeksi; hänen Neuvostoliiton-matkansa on ajankohtainen poliittisen historian tutkija Ville Laamasen tuoreen väitöskirjan aiheena. Suuri levottomuus – Olavi Paavolaisen kulttuurinen katse ja matkat 1936-1939 -tutkimuksensa lähteiksi tekijä on saanut käyttöönsä ennen saavuttamattomia GARF:n eli Venäjän federaation valtionarkiston raportteja.

Karjala- ja sota-aiheiset teokset

Talvisodan sytyttyä vänrikki Paavolainen määrittiin tiedotuskomppaniaan sijoituspaikkana Mikkelin päämaja. Jatkosodassa hän toimi sotatoimialueella sekä Mikkelissä. Näistä kokemuksista syntyivät useimmille karjalaisille tutut teokset Karjala - muistojen maa ja Rakas entinen Karjala. Täältä jostakin -teos sisältää 80 kirjoittajan sota-aiheisia runoja. Taistelu Aunuksesta juuttui sensuurin hampaisiin ja ilmestyi vasta kaksi vuotta sitten. Jatkosodan hyökkäysvaiheessa Itä-Karjalan maisemat lumosivat Paavolaisen, mikä näkyy esimerkiksi kuvauksessa Aunus harmaasilmä. Hän keräsi Sakari Pälsin kanssa karjalaista esineistöä ja ikoneja Kansallismuseolle.

1946 ilmestynyt sotapäiväkirja Synkkä yksinpuhelu kuvaa jatkosotaa propagandamiehen näkökulmasta niin päämajasta kuin rintamalta. Edelleen koskettavaa luettavaa on teksti 17.6.1942: ”Eilen näin täysin autioituneen, erämaaksi muuttuneen Kannakseni – tänään raunioiden, taistelukenttien ja sotilaskunnian Kannaksen. Kyyrölän kaunis, valkoinen kirkko on kuin hirvittävien haaskalintujen raivokkaassa himossa rikki nokkima ja pirstoma munankuori. Yksikään lavastustaiteilija ei olisi voinut mielikuvituksellaan luoda niin järkyttävää rauniokulissia kuin Muolaan kirkon entistä paikkaa osoittava, parin hiilenmustan puunttyngän reunustama, tyhjää taivasta vasten nouseva tiilimurskapylväs. Vuosalmen infernon kanssa kilpailee taas vain Kollaa; mutta sikäläinen aavemetsä on täällä nostettu korkeille rantatörmille, joiden alla Vuoksen aurinkoinen uoma kiiluu.” Suur-Suomi -intoilu ei pure kirjoittajaan, joka suhtautuu aika pessimistisesti sodan lopputulokseen.

Sodanjäkeinen tuotanto

Paavolainen toimi Hella Wuolijoen luotsaamassa yleisradiossa teatteriosaston päällikkönä sodan jälkeen. Työn ohella hän sai aikaan Katri Valan muistojulkaisun Tulipatsas 1946 sekä vihkoset Neuvostoliiton tanssitaide, Pietari-Leningrad ja Volga. Myös Parhaat suomalaiset radiokuunnelmat ja Suomalaisia radiokuunnelmia ovat hänen toimittamiaan.

Ystäviä ja rakastettuja

Olavi Paavolainen oli ystäväpiiriensä keskipiste, värikäs ja dramaattinen henkilö. Hänen järjestyksessään juhlissa saatettiin pukeutua vaikka itämaiseksi šeikeiksi ja nauttia absinttia. Hänellä oli suhde epämääräisen maineen omaavaan Minna Craucheriin monen vuoden ajan. Naisen innostus lapuanliikkeeseen oli yksi eroon johtanut tekijä. Paavolaisella oli lyhyt avioliitto, josta syntyi Pekka-poika. Tunnettuja naissuhteita hänellä oli mm. Helvi Hämäläiseen, Hertta Kuusiseen, Katri Valaan ja Marja Rankkalaan. Kerrotaan hänen hurmanneen naisia ja tuottaneen näille pettymyksiä. Helvi Hämäläinen on kertonut katuvansa suhdettaan Paavolaiseen. Paavolaisen kirjeitä hänen naisystävillään ei ole säilynyt, sen sijaan naisten kirjeitä hänelle on jäljellä. Marja-Leena Mikkolan julkaisema Hertta Kuusisen kirjekokoelma ilmestyi vuonna 1999 nimellä Hamlet ystäväni. Vastapuolta puhutellaan nimillä ”rakas”, ”ystävä”, ”rakas ex-ystävä”, mistä voi päätellä suhteen vaiheita. Kuusinen allekirjoitti kirjeensä esim. nimillä ”Painajaisesi”, ”Sipulisuu”, ”Ystäväsi”, ”Sinua aina vain enemmän rakastava H”, ”Tyhmeliniisi” ja ”Sinua rakastava - ei sinuun takertuva luolanaisesi”.

Joidenkin ystävien kanssa Paavolaisen suhde viileni, mutta pysyviä ystäviä olivat Ilmari Pimiä, Onni Halla, Matti Kurjensaari (joka kirjoitti elämäkertateoksen Loistava Olavi Paavolainen) ja Harri Kaasalainen.

Vuonna 1962 Paavolainen sai Pro Finlandia -mitalin. Runsas alkoholinkäyttö alkoi haitata Paavolaisen elämää, ja hän kuoli 1964 Helsingissä 60-vuotiaana.

– Kaija Sipilä –

Lähteet:

Kari Immonen, Turun työväenopiston luento Olavi Paavolaisesta 9.10.2013

Jouko Grönholm, Neuvostoliitto ohjaili tiukasti Olavi Paavolaisen vierailua. TS 18.1.2014

Olavi Paavolainen fi.wikipedia

Olavi Paavolainen, Synkkä yksinpuhelu

Päätilän ja Kaislahden koulupiirien yhteinen lauantai-iltapäivä yhteislaulun merkeissä

22.2.2014 klo 13 alkaen

Littoisten Monitoimitalolla

Hetken hengähdysten laulujen lomaan tarjoaa kohvinjuonti ja haastelu, kuulumisten vaihtelu ystävien kesken.

Päätilän koulupiiri

Kaislahden koulupiiri

KAISLAHDEN KOULUPIIRIN kotiseutumatka Viipuri-Johannes 9.-11.6.2014 (maanantai-keskiviikko)

Majoittuminen Hotelli Viipurissa.

- Nähtävyydet Viipurissa • Kotikylät Niemelä, Huistuppula ja Kaislahti

Mukana myös **Keijo Pennanen**, joka kertoo sota-ajan tapahtumisista kylissämme. Hinta ja muut tarkemmat tiedot maaliskuun lehdessä. Ilmoittautua voi **Yrjö Ahjosaarelle**, puh. 040 550 5128

Johannes-seuralle menovinkit !

StarTours Oy:n lento-bussimatkoja

- 1.– 2.3 Viipuri htl Viktoria alk. 125 €
- 14.–16.3 Riian matka 250 €
- 23.–30.3. Kylpylä Fra Mare 467 € Laine 512 €
- 20.–25.3. Budapest Sopron Bratislava Wien 789 €
- 17.–22.4. Pääsiäinen Budapestissa 860 €
- 24.–26.4. Maamessut Tartossa 220 €
- 24.4–2.5. Hollanti Kukkamatka 960 €
- 4.–11.5. Krakova – Varsova – Zakopane ym. 799 €
- 17.–18.5. Türin kukkamarkkinat 188 €
- 27.–29.6. Johannes, hotelli Lokki alk. 195 €
- 3–8.6. Ivalo-Norja – Murmansk 695 € *

* Nopean varaajan etu tammikuussa 50 €
Meitä kaikki viisumit alk. 64 €

Ryhmille rääätälöimme toiveiden mukaan!
Mynämäki – Masku – Raisio – Turku – Paimio – Piihovi

020 7931 040 www.ritvanmatkatjaretket.fi
Ritva 040 554 26 94, **Ari** 040 512 09 03

Vaahtola-Rokkala-Riionsaari Kevättapaaminen 22.3.2014 klo 13 Johannes-Seuran toimistossa (Myllytie 1, Piikkiö)

- muistellaan • lauletaan • keskustellaan tulevista tapahtumista • juodaan kahvit Tervetuloa!

Yhteyshenkilö: **Kaarina Veira**, puh. 040 761 9113

Vuoden ruoka ja leivonnainen

Kala on karjalaisten perusruokaa ja sitä kelpaa maistella muun muas-
sa murekkeena, sillä Karjalan Liiton naistoimikunnan valinta vuoden
2014 ruuaksi on muheva kalamureke. Vuoden leivonnainen on puo-
lukkainen karjalantorttu.

Kalamureke (gluteeniton)	Ohje: Jaakko Kolmonen: Ruodotonta kalaa
500 g kirjolohifileetä	
2 valkuaista	
2 dl kevytgermaa	
1 tl suolaa	
riipaus valkopippuria	

Huolehdi siitä, että raaka-aineet ovat jääkaappikylmiä. Tällöin taiki-
nan tekeminen onnistuu hyvin. Hienonna kalafileet monitoimikonees-
sa leikkurilla tai jauha myllyllä kahteen kertaan. Lisää valkopippuri
ja puolet suolasta ja vatkaa massa puuhaarukalla tasaiseksi. Vatkaa
valkuiset juoksevaksi, ei vaahdoksi. Lisää massaan valkuaista ruo-
kalusikallinen kerrallaan ja vatkaa massa aina välillä kiinteäksi. Lisää
kerma puolen desin erissä ja vatkaa massa aina kiinteäksi ennen uutta
lisäystä. Lisää loppu suola.

Tarkista maku kypsentämällä pieni taikinanokare kalaliemessä tai
mikrossa. Voitele vuoka reilusti. Täytä vuoka massalla niin, että vuoka
jää sentin verran vajaaksi. Peitä vuoka kannella tai foliolla. Kypsennä
mureke paksuuden mukaan 120 asteessa uunissa 30-45 minuuttia.

Kokeile murekkeen kypsyyttä kuivalla tikulla. Jos tikkuun ei tartu
mitään, mureke on kypsää.

Kastikkeet

Kalan kanssa sopii vaalea peruskastike ja kylmä yrttikastike.

Vaalea peruskastike
n. 3 rkl voita
3 rkl vehnä jauhoa
4 dl maitoa
1 dl ruokakermaa
suolaa valkopippuria
2 kpl keitettyä kananmunaa
1 dl purjokuutiota
1 rkl suolaa

Sulata rasva kattilassa. Lisää vehnä jauhot ja sekoita kunnes rasvaseos
kiehuu, se ei saa ruskistua. Lisää maito hyvin vispaten kunnes seos on
tasaista. Lisää lopuksi kerma ja anna kiehahtaa, mausta kastike.
Freesaa purjokuutiot voissa ja lisää kastikkeeseen, samoin rouhitut
keitetyt kananmunat.

Yrttikastike
1 ½ dl kermaviiliä
1 ½ dl smetanaa
yrttejä, sinappia, tillisilppua

Karjalantorttu

Karjalantorttu on vanha resepti, joka on tun-
nettu mm. Valamossa.

200 g smetanaa
320-400 g vehnä jauhoja
1 kananmuna
2 dl sokeria
1 tl etikassa laimennettua soodaa

Ainekset sekoitetaan keskenään, lisätään jau-
hot ja vatkataan paksu taikina. Siitä kierretään
tanko, joka jaetaan 13 palaan. Jokainen pala
kaulitaan suuren lautasen kokoiseksi ohueksi
kakuksi ja paistetaan nopeasti uunissa (noin
225 asteessa).

Täyte:
200 g smetanaa
2 dl sokeria
puolukkasurvosta, sokeria

Smetana ja sokeri vatkataan. Paistetut kakut
voidellaan vuorotellen smetanavaahdolla ja
puolukkasurvoksella ja ladotaan päällekkäin.
Torttu peitetään voipaperilla ja asetetaan ke-
vyt paino päälle. Saa olla yön yli. Pinnalle sme-
tanavaahtoa ja puolukoita.

Copyright © Karjalan Liitto

Mitä enne syötii?

Karjalaiseen ruokaperinteeseen kuuluvat erilaiset
piirakat, karjalanpaisti, sieni-, kasvis- ja kalaruo-
at. Myös hapatettuja ruokia, kuten hapanlohkoa,
kaurakiisseliä ja hapankaalia harrastettiin yleises-
ti varsinkin ennen sotia. Nykyään viimeainittuja
saatetaan tarjoilla erityistilanteissa maistiaisina;
harva niitä valmistaa itse enää säännöllisesti.

Koska leivinuuni oli karjalaisen kodin sydän, sitä läm-
mitettiin usein, ja ruoan kypsyessä itsekseen uunissa
emäntä pääsi muihin askareisiin. Uuniruokat ovatkin
karjalaisessa ruokaperinteessä tyypillinen piirre.
Koska leipä haluttiin syödä tuoreena eikä kuivattuna
kuten Länsi-Suomessa, leipomispäivä oli viikoittain.
Tämä ihmetytti ja ärsyttikin joskus länsisuomalaisia
evakkojen tultua sodan jaloista uusille asuinsijoille.

Toisaalta vähitellen monet karjalaiset ruoat
yleistyivät koko kansan keskuuteen. Näitä ovat esimerkiksi karjalanpiirakat ja karjalanpaisti.

Ruisleipäaikana pantiin happanemaan yleensä leipomispäivää edeltävänä päivänä. Ruistaikinan juurta olikin sit-
ten mahdollista käyttää eri ruokiin; näin saatiin esimerkiksi hapa(n)lohkoa, kasvispohjaista keittoruokaa. Umpinainen
rusupiirakka eli hakkeluspiirakka sai myös kuorensa ruisleipätaikinasta.

Maitoruoista yksinkertaisia olivat maitolämmitys ja potattivelli. Edellisessä suolalla maustettu maito kiehausutetaan
ja pilkotut ruisleipäpalat lisätään kuumaan liemeen, joka voidaan vielä maustaa vainokareella. Jälkimmäisessä taas
maitoon lisätään kypsiksi keitetyt, soseutetut perunat. Maustetaan suolalla ja kiehausutetaan. Voileivän kanssa potatti-
velli on ravitseva iltaruoka. Munamaito valmistuu maidon, munien ja suolan sekoituksesta. Kuumennettaessa muna
kokkaroituu mukavasti.

Makeista leivonnaista mainittakoon piimäpiirakka (rahkapiirakka), johon tarvittava rahka aikaisemmin hapatettiin
ja kypsennettiin tavallisesta maidosta itse. Näin saatiin kokkomaitoa, jota saatettiin syödä sellaisenaan mutta myös käyt-
tää piimäpiirakan täytteeksi. Omatekoinen rahka oli rakenteeltaan ryynimäisempi kuin nykyään kaupasta saatava. Myös
metsämarjoista tehtiin – ja tehdään edelleen – pullataikinapohjaista mustikka- ja puolukkapiirakkaa. Umpikuorinen
riisipiirakka tehtiin myös pullataikinasta, ja etenkin jouluaamuna sitä syötiin halukkaasti kinkun ”serpaan” kastettuna.

– KS –

Lisätietoa: Johannekselaiset ry:n julkaisu Johannekselaisii ruokii.

Anni Hörköltä sujuu piirakan rypyttäminen

Ohjeita Karjalan Liiton ansio- merkkien hakua varten

Johannes-Seura on perinteisesti jakanut Karjalan Liiton hopeisia
ja pronssisia ansiomerkkejä seuratyössä ansioituneille.
Jako suoritetaan kesän Johannesjuhilla.

Kaikki johannekselaiset voivat tehdä ehdotuksia siitä, kenelle merk-
kejä haetaan. Ehdotukset osoitetaan seuran johtokunnalle ja toimit-
taan kirjallisina maaliskuun 25. päivään mennessä seuran toimistoon
Piikkiöön. Ehdotusten tulee olla kahden henkilön allekirjoittamia.

Seuran toimistossa on esitystä varten saatavana lomakkeita.
Esitys voi olla vapaamuotoinenkin, kunhan siinä ovat seuraavat tiedot:

- Ehdotetun henkilön täydellinen nimi (myös entinen),
synt.aika ja -paikka
- Nykyinen asuinpaikka
- Hopeista merkkiä haettaessa selvitys siitä, milloin henkilö on
saanut pronssisen merkin
- Toiminta karjalaisseuroissa tai –järjestöissä (kesto mainittava)
- Muu toiminta siirtoväen ja karjalaisten hyväksi
- Ehdotuksen tekijöiden nimet, osoitteet ja yhteystiedot.

Johtokunta tekee päätöksen ansiomerkkien saajista maaliskuussa, min-
kä jälkeen hakemukset toimitetaan Karjalan Liittoon. Ansiomerkkien
saajille lähetetään henkilökohtaiset kutsut jakotilaisuuteen.

Ansiomerkkien myöntämisessä noudatetaan tasapuolisuutta ja
kohtuutta. Periaatteena on, että ansiomerkkejä jaetaan yksi
porras kerrallaan aloittaen pronssimerkistä. Johtokunnan jäseniltä
voi tarvittaessa pyytää lisätietoja esimerkiksi aikaisemmin jaetuista
ansiomerkkeistä.

Autokorjaamo Testipiste M. Hiiri

Hallimestarinkatu 22
20780 KAAKINA

Puh. (02) 243 5585

Faksi (02) 243 5100

Gsm (0400) 824 767

markku.hiiri@testipiste.fi

Johannekselainen

Johannekselainen ilmestyy n. 10 kertaa vuodessa

Kustantaja ja julkaisija:

Johannes-Seura ry

Toimisto:

Myllytie 1 (Kirkonkulma) 21500 Piikkiö, puh. 02-4795 118

Avoinn: keskiviikkoisin klo 12-17 ja kuukauden ensimmäisenä

ja kolmantena arkilauantaina klo 10-15. (ks. sivu 2)

www.kolumbus.fi/johannesseura

sähköposti: johannesseura@elisanet.fi

Päätoimittaja:

Hannu Rastas, Saksantie 89, 21500 Piikkiö

Puh: 050-3541 363

Sähköposti: hannu.rastas@dlc.fi

Lehtitoimikunta:

Marjatta Haltia, Liisa Katajainen, Kaija Sipilä,

Hanna-Kaisa Sadwinski ja päätoimittaja.

Lehden toimittajat:

Kaikki lukijamme, johannekselaiset ja heidän ystävänsä.

Ilmoitushinnat: 0,55 €/palstamm (perusteena 4-palstainen sivu,
palstan maksimileveys 70 mm).

Säännöllisistä jatkuvista ilmoituksista alennus.

Kuolinilmoitukset: 0,35 €/palstamm.

Kiitosilmoitukset: 5 €.

Tilaushinnat vuonna 2014:

Vuosikerta 30 € Suomi ja Ruotsi, muut maat 35 €.

Piikkiön Osuuspankki 471410-259546.

Toimituksellinen aineisto:

Lukijoiden kirjoituksia ja kuva-aineistoa otetaan muokattavaksi
julkaisemista varten tai julkaistavaksi sellaisenaan.
Vastuu ja päätökset julkaisemisesta ovat toimituksen.
Julkaisemisen jälkeen alkuperäiset kuvat palautetaan,
muu aineisto pyydettyä.

Vastuu ilmoituksista:

Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti
ei vastaa. Ilmoituksen poisjäämisestä tai muusta julkaisemisesta
sattuneesta virheestä lehden vastuu rajoittuu enimmillään
ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

Taitto: Esa Haltia

Sata-Pirkan Painotalo Oy